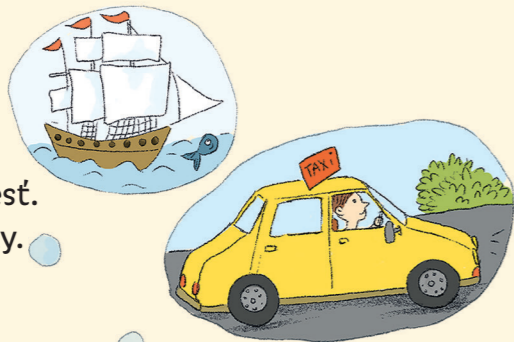

Malí, strední, dospelí!
Variže ste vedeli,
že kým na vás bacil skočí,
aby spáchal ťažký zločin,
tak si musí lámať hlavu,
mysliac najmä na dopravu?

Vyhliadol si podnájom.
Akože sa dostať doň?
A tak dumá bacil Ernest,
ako sa k vám ľahko preniesť.
Môže skúsiť trebárs kľučky.
Bude čušať potichučky.

No a potom zrazu: pssst!
Ocitne sa v nose prst –
bez umytia,
kvapky peny,
ktorú bacil nemá rád,
keď si hľadá nový hrad.

Z pekla šťastie má náš bacil,
Jožko kľučku práve stlačil!
A hneď potom v nose špára.
Tak má Ernest taxikára!
V nose je dosť veterno,
chcelo by to sveter, joj!
Vyhýba sa silným prúdom,
treba vedieť škodiť ľuďom!

Ernest veľmi ťažko nesie
cestovanie v toľkom strese.
Odpadol a sladko spinká,
keď tu zrazu končí linka.
„Haló, tu je konečná!“
„Nie, prosím, nelieč ma!“
volá Ernest zmätený,
prilepený ku zemi.

